

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Bretland.

Samningur milli Íslands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og á söluhagnað, sem gerður var í London 17. desember 2013, öðlaðist gildi 10. nóvember 2014.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 10. desember 2014.

Gunnar Bragi Sveinsson.

Stefán Haukur Jóhannesson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR MILLI ÍSLANDS OG

HINS SAMEINAÐA KONUNGRÍKIS STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN OG KOMA Í VEG FYRIR UNDANSKOT FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR OG Á SÖLUHAGNAÐ.

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands

SEM ÓSKA að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og á söluhagnað,

HAFA ORÐIÐ ÁSÁTTAR um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

- Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og af söluhagnaði sem er lagður á vegna samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraða eða sveitarstjórna þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
- Til skatta af tekjum og af söluhagnaði teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða á hluta tekna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna.
- Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:
 - Á Íslandi:
 - tekjuskattar ríkissjóðs;
 - útsvar til sveitarfélaganna;
(hér á eftir nefndir „íslenskur skattur“);
 - í Sameinaða konungsríkinu:
 - tekjuskattur;
 - fyrirtækjaskattur; og
 - skattur á söluhagnað;
(hér á eftir nefndir „skattur Sameinaða konungsríkisins“).
- Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvort öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, nema annað leiði af samhenginu:
 - a) „Ísland“ merkir Ísland og, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði Íslands, þar með talin landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum, og náttúruauðlindir þeirra;
 - b) „Sameinaða konungsríkið“ merkir Stóra-Bretland og Norður-Írland, þar með talið sérhvert hafs svæði utan landhelgi Sameinaða konungsríkisins, sem tiltekið er samkvæmt lögum þess um landgrunnið, og þar sem Sameinaða konungsríkið, í samræmi við þjóðarétt, hefur lögsögu að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og náttúruauðlindir þeirra;
 - c) „aðili“ merkir mann, félag og sérhver önnur samtök aðila;
 - d) „félag“ merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
 - e) „fyrirtæki“ nær til reksturs hvers konar starfsemi;
 - f) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkja fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;
 - g) „samningsríki“ og „hitt samningsríkið“ merkja Ísland eða Sameinaða konungsríkið eftir því sem samhengið gefur til kynna;
 - h) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir flutninga með skipi eða loftfari, nema skipið eða loftfarið sé eingöngu í förum milli staða í samningsríki, og fyrirtækið sem sem rekur skipið eða loftfarið er ekki fyrirtæki í því ríki;
 - i) „bært stjórnvald“ merkir:
 - (i) á Íslandi, fjármálaráðherra eða fulltrúa ráðherra;
 - (ii) í Sameinaða konungsríkinu, the Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (forstöðumenn hjá skattstjóra og tollstjóra drottningar), eða fulltrúa þeirra;
 - j) „ríkisborgari“ merkir:
 - (i) að því er Ísland varðar, hvern mann sem hefur ríkisfang á Íslandi og sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum á Íslandi;
 - (ii) að því er Sameinaða konungsríkið varðar, sérhvern breskan ríkisborgara eða sérhvern breskan þegn sem ekki hefur ríkisborgararéttindi í neinu öðru samveldislandi eða yfirráðasvæði, þó að því tilskildu að hann hafi dvalarleyfi í Sameinaða konungsríkinu, og sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum í Sameinaða konungsríkinu;
 - k) „starfsemi“ felur m.a. í sér sérfræðiþjónustu og aðra sjálfstæða starfsemi;
 - l) „lífeyriskerfi“ merkir kerfi eða aðra skipan sem er komið á í samningsríki, sem:
 - (i) er almennt undanþegin tekjuskatti í því ríki; og
 - (ii) er rekin til þess að hafa umsjón með eða sjá fyrir lífeyri eða eftirlaunum eða afla tekna í þágu þess konar skipanar, einnar eða fleiri.
2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu öll hugtök sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking, sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis, skal ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í þessum samningi merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í samningsríki“ sérhvern þann aðila sem samkvæmt lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs stjórnar, aðseturs stofnunar eða af öðrum svipuðum ástæðum, og felur einnig í sér það ríki og sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur þó ekki í sér neinn þann aðila sem

eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum eða söluhagnaði sem eiga uppruna sinn í því ríki.

2. Í hugtakinu „aðili, heimilisfastur í samningsríki“ felst:
 - a) lífeyriskerfi sem komið er á í því ríki; og
 - b) stofnun sem komið er á fót og eingöngu þjónar markmiðum, einu eða fleiri, á vettvangi trúmála, góðgerðastarfsemi, vísinda, menningar eða menntunar og er heimilisfastur aðili í því ríki samkvæmt lögum þess, þrátt fyrir að tekjur hennar eða hagnaður, allur eða að hluta, kunni að vera undanþeginn skatti samkvæmt landslögum þess ríkis.
3. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum skv. 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:
 - a) maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi maður fast heimili í báðum ríkjunum telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
 - b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
 - c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
 - d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
4. Þegar aðili annar en maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að ákvarða með gagnkvæmu samkomulagi í hvaða samningsríki sá aðili skal teljast heimilisfastur að því er samning þennan varðar. Ef ekki er fyrir hendi gagnkvæmt samkomulag milli bærna stjórnvalda samningsríkjanna skal aðillinn talinn heimilisfastur í hvorugu samningsríkinu, að því er varðar kröfu um ávinning sem veittur er samkvæmt samningnum, að undanskildum þeim sem kveðið er á um í 21., 22. og 23 gr.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.
2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar;
 - b) útibús;
 - c) skrifstofu;
 - d) verksmiðju;
 - e) verkstæðis; og
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.
3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd telst því aðeins föst atvinnustöð að hún standi lengur en tólf mánuði.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:
 - a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til geymslu, sýningar eða afhendingar;
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
 - d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
 - e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða stoðstarfsemi fyrir fyrirtækið;
 - f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er

úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða stoðstarfsemi.

5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. mgr., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir hönd fyrirtækis og beitir þessari heimild að jafnaði, telst fyrirtæki þetta, þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn hefur með höndum fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar, þótt innt væri af hendi frá fastri starfsstöð.
6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki eingöngu vegna þess að það hefur með höndum starfsemi í því ríki fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo fremi að þessir aðilar komi fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.
7. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórn eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða hefur með höndum starfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifyrirlit með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip og loftför teljast ekki til fasteigna.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka starfsemi með höndum má skattleggja hagnað í síðarnefnda ríkinu sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar, í samræmi við ákvæði 2. mgr.
2. Að því er varðar þessa grein og 21. gr. er hagnaður sem í hvoru samningsríki má rekja til hinnar föstu atvinnustöðvar, sem getið er í 1. mgr., sá hagnaður sem ætla mátti að komið hefði í hennar hlut, ekki síst í skiptum hennar við aðra hluta fyrirtækisins, ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum samskonar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður, með tilliti til þeirra starfa sem innt eru af hendi, eigna sem eru notaðar og áhættu sem tekin er í gegnum föstu atvinnustöðina og aðra hluta fyrirtækisins.
3. Þegar samningsríki, í samræmi við 2. mgr., leiðréttir hagnað sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar fyrirtækis eins samningsríkis og skattleggur samkvæmt því hagnað fyrirtækisins, sem hefur verið skattlagður í hinu ríkinu, skal hitt samningsríkið, að því marki sem unnt er til þess komast hjá tvísköttun, gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.
4. Þegar hagnaður felur í sér tekjur eða söluhagnað, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.
2. Að því er þessa grein varðar skal hagnaður af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum taka til:
 - a) hagnaðar af þurrleigu skipa eða loftfara; og
 - b) hagnaðar af notkun, viðhaldi eða leigu gáma (þar með taldir eftirvagnar og tæki þeim tengd til flutninga á gámum) til flutninga á vörum eða varningi; þegar slík leiga eða slík notkun, viðhald eða leiga, eftir atvikum, tengist rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum.
3. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool“), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar:
 - a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðingum fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess, eða
 - b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðingum fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þeirra, og hluteigandi fyrirtæki semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.
2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki, og skattleggur samkvæmt því, hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu, sem hefur verið skattlagður í því ríki, og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða þessa samnings og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkan arð, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir, má þó einnig skattleggja í því ríki og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi arðsins heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en:
 - a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins ef raunverulegi eigandinn er félag (annað en sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem greiðir arðinn;
 - b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal ekki skattleggja arð í samningsríkinu, þar sem félagið, sem greiðir arðinn, hefur heimilisfesti sé hinn raunverulegi eigandi arðsins lífeyrisherfi sem hefur heimilisfesti í hinu samningsríkinu.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, setja nánari reglur um framkvæmd 2. og 3. mgr. Þessar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.
5. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum sem ekki eru skuldakröfur er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og allir aðrir liðir sem farið er með

við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem fer með úthlutunina er heimilisfast.

6. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
7. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem arður er greiddur aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu, né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað. Þetta gildir jafnt þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé, að öllu eða nokkru leyti, hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.
8. Engar undanþágur skulu veittar frá þessari grein ef megintilgangur eða einn megintilgangur aðila, sem tengist tilurð eða framsali hlutabréfa eða annarra réttinda sem þóknunin er greidd fyrir, er að notfæra sér þessa grein með slíkri tilurð eða framsali.

11. gr.

Vextir.

1. Vextir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila, sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki og tekur hugtakið til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Hugtakið tekur ekki til liða sem teljast vera arður samkvæmt ákvæðum 10. gr.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru greiddir af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
4. Þegar vaxtafjárhæðin er af einhverri ástæðu hærri miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú vaxtafjárhæð, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.
5. Engar undanþágur skulu veittar frá þessu ákvæði ef það er megintilgangur eða einn megintilgangur aðila sem tengist tilurð eða framsali skuldakröfunnar sem vextirnir eru greiddir af að notfæra sér þessa grein með slíkri tilurð eða framsali.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila, sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, skulu einungis skattlagðar í síðarnefnda ríkinu.
2. Þær þóknanir sem um getur í 3. mgr. má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé raunverulegur eigandi þóknanna heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 5 af hundraði af vergri fjárhæð þóknanna. Þær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessarar takmörkunar.
3. Þær þóknanir sem um getur í 2. mgr. eru greiðsla fyrir afnot eða rétt til afnota af:
 - a) hvers konar upplýsingum um reynslu á sviði iðnaðar, verslunar, viðskipta eða vísinda sem eru látin í té í tengslum við leigu eða sérleyfissamning;
 - b) vörumerki í tengslum við samning sem um getur í lið a); eða

- c) höfundarrétti á kvikmynd eða verki á filmu eða myndbandi eða sem fjölfölduð eru með öðrum hætti til notkunar í tengslum við sjónvarp.
4. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þar með töldum kvikmyndum, hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar (verkkunnáttu) um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.
 5. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknana er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast og réttindin eða eignin sem gefur af sér þóknanirnar er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
 6. Þóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili, sem þóknanirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki og skyldan til að greiða þóknanirnar er tengd hinni föstu atvinnustöð, og þóknanirnar eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð er staðsett.
 7. Þegar fjárhæð þóknunar er af einhverri ástæðu hærri, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú fjárhæð, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, vera skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.
 8. Engar undanþágur skulu vera fyrir hendi frá þessari grein ef megintilgangur eða einn megintilgangur aðila, sem tengist tilurð eða framsali réttindanna sem þóknunin er greidd fyrir, er að notfæra sér þessa grein með slíkri tilurð eða framsali.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er í 6. gr. og staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa, annarra en hlutabréfa sem ganga verulegum og reglulegum kaupum og sölum í kauphöllum eða sambærilegs eignarhlutar af hvaða tagi sem er og yfir 50% af verðgildi þeirra stafar beint eða óbeint frá fasteign sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í því ríki.
3. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild).
4. Hagnað, sem aðili, heimilisfastur í samningsríki, hlýtur af sölu skipa eða loftfara, sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum af fyrirtæki í því ríki, eða lausafjár, sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, má einungis skattleggja í því ríki.
5. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2., 3. og 4. mgr., skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.
6. Þrátt fyrir ákvæði 5. mgr. er samningsríki (ríki A) heimilt, í samræmi við lög sín, að skattleggja hagnað manns, sem hlýtur hagnaðinn og er heimilisfastur í hinu samningsríkinu (ríki B), af sölu hlutabréfa eða réttinda í félagi sem er heimilisfastur í ríki A ef:
 - a) hann var heimilisfastur í ríki A í 5 ár á 10 ára tímabili fram að þeim degi er hann varð heimilisfastur í ríki B;
 - b) salan fer fram innan þriggja ára frá því hann verður heimilisfastur í ríki B; og
 - c) eignarhald hans á hlutum eða öðrum réttindum mynduðu að minnsta kosti 10 af hundraði af eignarhlutdeild félagsins þegar hann hætti að vera heimilisfastur í ríki A.

Hagnaður sem þannig er skattlagður skal vera hagnaður, ef um það er að ræða, sem rekja má til þess tímabils áður en hann varð heimilisfastur í ríki B.

14. gr.

Atvinnutekjur.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 15., 17. og 18. gr. skulu laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst þar af hendi má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári; og
 - b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu; og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.
3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar skal einungis skattleggja endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur vegna starfs um borð í skipi eða loftfari sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum, í því ríki.

15. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

16. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. má skattleggja tekjur aðila, sem er heimilisfastur í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.
2. Ef tekjur af starfi, sem skemmtikraftur eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7. og 14. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf skemmtikraftsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.

17. gr.

Eftirlaun.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 2. mgr. 18. gr. er heimilt að skattleggja eftirlaun og annað svipað endurgjald sem myndast í samningsríki og er greitt til aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu í fyrrnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal eingreiðsla vegna lífeyriskerfis, sem hefur verið komið á í samningsríki og raunverulegur eigandi er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, einungis skattlögð í fyrrnefnda ríkinu.

18. gr.

Opinbert starf.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, sem greitt er af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.
 - b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - (i) er ríkisborgari þess ríkis; eða
 - (ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2. a) Eftirlaun, sem greidd eru af, eða úr sjóðum stofnuðum af samningsríki eða sjálfstjórnar-

héraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess, skulu einungis skattlögð í því ríki.

- b) Slík eftirlaun skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og er jafnframt ríkisborgari í því ríki.
3. Ákvæði 14., 15., 16. og 17. gr. skulu gilda um laun, eftirlaun og annað svipað endurgjald sem greitt er fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

19. gr.

Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.

20. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem eru raunverulega í eigu aðila sem heimilisfastur er í samningsríki, og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir þá ekki máli hvar þeirra er aflað.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal litið svo á að fjárhæð tekna, sem greidd er aðila heimilisföstum á Íslandi og er vegna tekna sem fjárvörslumenn eða persónulegir fulltrúar sem fara með dánarbú hafa tekið við, og þessir fjárvörslumenn eða persónulegir fulltrúar eru heimilisfastir í Sameinaða konungsríkinu, sé af sama uppruna og í sömu hlutföllum og tekjurnar sem fjárvörslumennirnir eða persónulegir fulltrúar tóku við og varið er til greiðslu fjárhæðarinnar. Fara skal með skatta sem fjárvörslumenn eða persónulegir fulltrúar greiða vegna tekna sem greiddar eru réttthafa eins og réttthafinn hafi greitt þá.
3. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., ef viðtakandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er staðsett og réttindin eða eignin, sem gefur af sér tekjurnar, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.
4. Þegar fjárhæð þeirra tekna sem getið er í 1. mgr. er, vegna sérstaks sambands heimilisfasts aðila sem um getur í þeirri málsgrein og annars aðila eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, af einhverri ástæðu hærri en sú fjárhæð (ef það á við) sem þeir hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skulu tekjurnar, sem umfram eru, vera skattlagðar samkvæmt lögum hvors samningsríkis, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.
5. Ákvæði þessarar greinar gilda ekki ef megintilgangur eða einn megintilgangur aðila, sem tengist tilurð eða framsali réttindanna sem leiða til greiðslu teknanna, er að notfæra sér þessa grein með slíkri tilurð eða framsali.

21. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Í tilviki Íslands skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) hafi aðili, heimilisfastur á Íslandi tekjur sem má skattleggja í Sameinaða konungsríkinu samkvæmt ákvæðum samnings þessa, skal Ísland heimila að fjárhæð þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í Sameinaða konungsríkinu sé dregin frá tekjuskatti þess aðila;
 - b) slíkur frádráttur skal þó aldrei vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, reiknaður fyrir frádráttinn, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í Sameinaða konungsríkinu;
 - c) hafi aðili, heimilisfastur á Íslandi, tekjur, sem skulu einungis skattlagðar í Sameinaða konungsríkinu samkvæmt ákvæðum samnings þessa, getur Ísland fellt þær tekjur inn í skattstofn en skal heimila að sá hluti tekjuskattsins sem rekja má til þeirra tekna sem koma frá

Sameinaða konungsríkinu sé dreginn frá tekjuskatti.

2. Með fyrirvara um ákvæði laga Sameinaða konungsríkisins varðandi veitingu frádráttar frá skatti Sameinaða konungsríkisins á greiðsluskyldum skatti á landsvæðum utan Sameinaða konungsríkisins, eða, eftir atvikum, varðandi undanþágu frá skatti Sameinaða konungsríkisins á arð sem myndast á landsvæði utan Sameinaða konungsríkisins eða hagnað fastrar atvinnustöðvar sem staðsett er á landsvæði Sameinaða konungsríkisins (sem ekki skulu hafa áhrif hér á almennar grundvallarreglur):
 - a) skal íslenskur skattur sem greiðsluskyldur er samkvæmt íslenskum lögum og í samræmi við ákvæði samnings þessa, hvort heldur beint eða sem frádráttur, af hagnaði, tekjum eða skattskyldum söluhagnaði sem myndast hefur á Íslandi (undantekning gildir þó varðandi arð að því er varðar greiðsluskyldu skatts af þeim hagnaði sem varið er til greiðslu arðsins) leyfður sem frádráttur frá sérhverjum skatti Sameinaða konungsríkisins sem reiknaður er með hliðsjón af sama hagnaði, tekjum eða skattskyldum söluhagnaði sem er grunnurinn að útreikningi íslenska skattsins;
 - b) arður greiddur af félagi með heimilisfesti á Íslandi til félags með heimilisfesti í Sameinaða konungsríkinu skal undanþeginn skatti Sameinaða konungsríkisins þegar skilyrði fyrir undanþágu samkvæmt lögum Sameinaða konungsríkisins eru uppfyllt;
 - c) hagnaður fastrar atvinnustöðvar með heimilisfesti á Íslandi af félagi með heimilisfesti í Sameinaða konungsríkinu skal undanþeginn skatti Sameinaða konungsríkisins ef undanþága á við og skilyrði fyrir undanþágu samkvæmt lögum Sameinaða konungsríkisins eru uppfyllt;
 - d) sé um að ræða arð sem ekki er undanþeginn skatti skv. b-lið að framan sem greiddur er af félagi með heimilisfesti á Íslandi til félags með heimilisfesti í Sameinaða konungsríkinu sem hefur yfir að ráða beint eða óbeint að minnsta kosti 10 hundraðshlutum af atkvæðamagni í félaginu sem greiðir arðinn, skal einnig taka með við reikning frádráttarins sem getið er í a-lið íslenska skattinn sem greiðsluskyldur er af félaginu af þeim hagnaði sem slíkur arður er greiddur af.
3. Við beitingu 1. og 2. mgr. skal hagnaður, tekjur og ágóði í eigu aðila sem heimilisfastur er í samningsríki sem skattleggja má í hinu samningsríkinu samkvæmt samningi þessum talinn eiga uppruna sinn í hinu samningsríkinu.

22. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, einkum að því er varðar heimilisfesti.
2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum.
3. Vextir, þóknanir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þær verið greiddar aðila heimilisföstum í fyrrnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 4. eða 5. mgr. 11. gr., 7. eða 8. mgr. 12. gr. eða 4. eða 5. mgr. 20. gr. eigi við.
4. Þótt eignir fyrirtækja í samningsríki séu að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila, sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu, skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar, sem eru heimilisföst í fyrrnefnda ríkinu, sæta eða unnt er að láta þau sæta.
5. Þessa grein skal ekki skýra þannig að hún skyldi samningsríki til þess að veita mönnum sem ekki eru heimilisfastir í samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og skatta-lækkanir sem það veitir þeim mönnum sem þar eru heimilisfastir eða ríkisborgurum sínum.

23. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir 1. mgr. 22. gr., í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um aðgerðir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálf leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatak-mörkunum sem í gildi eru samkvæmt landslögum samningsríkjanna.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.
5. Ef
 - a) aðili hefur lagt mál, sem fellur undir 1. mgr., fyrir bært stjórnvald samningsríkis á þeim grundvelli að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjum leiði til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki eru í samræmi við ákvæði samnings þessa;
 - b) og bærum stjórnvöldum reynist ekki unnt að ná samkomulagi til þess að leysa málið í samræmi við 2. mgr. innan tveggja ára frá því málið er lagt fyrir bært stjórnvald hins samningsríkisins,
 skal leggja sérhvert óleyst mál sem hefur komið upp fyrir gerðardóm fari viðkomandi aðili fram á það. Ekki skal leggja óleyst mál fyrir gerðardóm ef dómstóll eða stjórnsludómstóll í öðru hvoru samningsríkinu hefur þegar úrskurðað um þau. Að því tilskildu að aðili sem málið hefur bein áhrif á hafni ekki gagnkvæmu samkomulagi sem kemur gerðardómsúrskurðinum í framkvæmd, skal úrskurður gerðardóms vera bindandi gagnvart báðum samningsríkjunum og honum komið í framkvæmd enda þótt kveðið sé á um tímafresti í innlendri löggjöf ríkjanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, setja nánari reglur um framkvæmd þessarar málsgreinar.
6. Ákvæði 5. mgr. skulu ekki gilda um mál sem falla undir 4. mgr. 4. gr. samnings þessa.

24. gr.

Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem séð verður að skipti máli fyrir framkvæmd ákvæða þessa samnings eða framkvæmd eða fullnustu innlendra laga samningsríkjanna varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þeirra leggja á, að því leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki af 1. og 2. gr.
2. Með allar upplýsingar, sem samningsríki veitir viðtöku skv. 1. mgr., skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess ríkis og skulu þær eingöngu gerðar kunnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og stjórnsluadílum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum er um getur í 1. mgr. eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta eða eftirlit með framangreindu. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í ofangreindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum. Þrátt fyrir framangreint, má nota upplýsingar sem móttekna eru í samningsríki í öðrum tilgangi ef nota má slíkar upplýsingar í slíkum tilgangi samkvæmt lögum beggja samningsríkjanna og bært stjórnvald þess ríki sem leggur til upplýsingarnar heimilar slíka notkun.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:

- a) að framkvæma stjórnýsluráðstafanir sem vikja frá lögum og stjórnýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
 - b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða almennum stjórnýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
 - c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn allsherjarreglu ef þær væru gerðar opinberar.
4. Ef samningsríki fer fram á upplýsingar í samræmi við þessa grein skal hitt samningsríkið beita þeim aðferðum sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið þurfi ekki á þeim að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding sem felst í fyrri málslíð er háð takmörkunum 3. mgr. en í engu tilviki skulu þær takmarkanir notaðar til að heimila samningsríki að synja um veitingu upplýsinga af þeirri ástæðu einni að það sjálft hafi enga þörf fyrir þær.
 5. Í engu tilviki skal skýra ákvæði 3. mgr. þannig að þau heimili samningsríki að synja um veitingu upplýsinga af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármálastofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu, eða þær tengjast hagsmunum eiganda aðila.

25. gr.

Aðstoð við innheimtu skatta.

1. Samningsríkin skulu aðstoða hvort annað við innheimtu skattkrafna. Aðstoðin takmarkast ekki af 1. og 2. gr. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu setja, með gagnkvæmu samkomulagi, ítarlegri reglur um beitingu þessarar greinar.
2. Hugtakið „skattkrafa“, eins og það er notað í þessari grein, merkir þá skuldafjárhæð skatta hverju nafni sem þeir nefnast sem samningsríki eða sjálfstjórnarhérað eða sveitarstjórnir þeirra leggja á, svo fremi að þessi skattheimta sé ekki andstæð þessum samningi eða öðrum gerningi, sem samningsríkin eiga aðild að, svo og vexti, stjórnýslusektir og annan kostnað vegna innheimtu fjárhæðarinnar eða til viðhalds kröfunni.
3. Þegar skattkrafa samningsríkis er aðfararhæf samkvæmt lögum þess ríkis og aðili, sem á að greiða hana, getur ekki, samkvæmt lögum þess ríkis, staðið gegn innheimtu hennar á þeim tíma skal skattkrafan samþykkt, að beiðni bærstjórnvalds í því ríki, til þess að bært stjórnvald í hinu samningsríkinu geti innheimt hana. Síðarnefnda ríkið skal innheimta skattkröfuna í samræmi við ákvæði landslaga sem gilda um aðfararhæfi og innheimtu innlendra skatta, eins og um væri að ræða eigin skattkröfu.
4. Þegar samningsríki er heimilt samkvæmt landslögum að gera ráðstafanir til að viðhalda skattkröfu sinni með það að markmiði að innheimta hana skal skattkrafan samþykkt, að beiðni bærstjórnvalds í því ríki, til þess að bært stjórnvald í hinu samningsríkinu geti gert ráðstafanir til að viðhalda henni. Síðarnefnda ríkið skal gera ráðstafanir til að viðhalda skattkröfunni í samræmi við ákvæði eigin landslaga eins og það sjálft ætti skattkröfuna, jafnvel þótt hún sé ekki aðfararhæf í fyrrnefnda ríkinu á þeim tíma þegar ráðstöfununum er beitt eða sé í eigu aðila sem hefur rétt til að koma í veg fyrir innheimtu hennar.
5. Þrátt fyrir ákvæði 3. og 4. mgr. skal skattkrafa, sem samningsríki samþykkir samkvæmt 3. eða 4. mgr., ekki háð, í því ríki, tímamörkum eða njóta forgangs sem gildir um skattkröfu sem lög þess ríkis ná til vegna þess hvers eðlis hún er. Auk þess skal skattkrafa, sem samningsríki samþykkir samkvæmt 3. eða 4. mgr., ekki njóta forgangs sem gildir um þá skattkröfu samkvæmt lögum hins samningsríkisins.
6. Málsmeðferð vegna tilvistar, gildis eða fjárhæðar skattkröfu samningsríkis skal ekki fara fram fyrir dómstólum eða stjórnýslustofnunum hins samningsríkisins.
7. Ef viðkomandi skattkrafa, hvenær sem er eftir að beiðni hefur borist frá samningsríki skv. 3. eða 4. mgr. og áður en hitt samningsríkið hefur innheimt og sent viðkomandi skattkröfu til fyrrnefnda ríkisins, hættir að vera:
 - a) skattkrafa fyrrnefnda ríkisins sem er aðfararhæf samkvæmt lögum þess ríkis og er í skuld aðila sem getur ekki, á þeim tíma, komið í veg fyrir innheimtu hennar samkvæmt lögum þess ríkis, ef um er að ræða beiðni skv. 3. mgr; eða
 - b) skattkrafa fyrrnefnda ríkisins, en því ríki er heimilt að gera ráðstafanir um að viðhalda

kröfunni samkvæmt eigin lögum í því skyni að tryggja innheimtu hennar, ef um er að ræða beiðni skv. 4. mgr., skal bært stjórnvald í fyrrnefnda ríkinu þegar í stað tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu ríkinu um það og skal fyrrnefnda ríkið fresta eða fella niður beiðni sína fari síðarnefnda ríkið fram á það.

8. Ákvæði þessarar greinar skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
- a) að framkvæma stjórnsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
 - b) að gera ráðstafanir sem myndu stríða gegn allsherjarreglu;
 - c) að veita aðstoð ef hitt samningsríkið hefur ekki gert allar eðlilegar ráðstafanir til að innheimta eða viðhalda kröfunni, eftir atvikum, sem heimilaðar eru samkvæmt lögum þess eða stjórnsýsluvenju;
 - d) að veita aðstoð í þeim tilvikum þegar stjórnsýsluálag á það ríki er greinilega ekki í hlutfalli við þann ávinning sem hitt samningsríkið getur vænst;
 - e) að veita aðstoð ef það ríki telur að álagning skatta sem eru tilefni þess að aðstoðar er óskað brjóti í bága við almennar skattlagningarreglur.

26. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaúvilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisskrifstofa njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

27. gr.

Gildistaka.

1. Samningsríkin skulu tilkynna hvort öðru, eftir diplómátskum leiðum, þegar lokið er málsmeðferð samkvæmt lögum þeirra um gildistöku samnings þessa. Samningurinn öðlast gildi daginn sem síðari tilkynningin er lögð fram og kemur þá til framkvæmda:
 - a) á Íslandi:
 - (i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem er aflað 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi;
 - (ii) að því er varðar aðra tekjuskatta, um skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi.
 - b) í Sameinaða konungsríkinu:
 - (i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem er aflað 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi;
 - (ii) með fyrirvara um (i)-lið b-liðar að framan, að því er varðar tekjuskatt og skatt af söluhagnaði fyrir sérhvert álagningarár sem hefst 6. apríl eða síðar, á þeim degi sem fylgir næst á eftir þeim degi þegar samningurinn öðlast gildi;
 - (iii) að því er varðar fyrirtækjaskatt fyrir sérhvert fjárhagsár sem hefst 1. apríl eða síðar, á þeim degi sem fylgir næst á eftir þeim degi þegar samningurinn öðlast gildi.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu ákvæði 23. gr. (Framkvæmd gagnkvæms samkomulags), 24. gr. (Skipti á upplýsingum) og 25. gr. (Aðstoð við innheimtu skatta) gilda frá þeim degi þegar samningurinn öðlast gildi, án tillits þess til tímabils skattlagningar sem málið varðar.
3. Samningur milli Íslands og Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og söluhagnað af eignum, undirritaður í Reykjavík 30. september 1991 („fyrri samningurinn“), skal ekki lengur beitt að því er varðar skatta sem gilda frá þeim degi þegar samningi þessum er beitt að því er þá skatta varðar skv. 1. mgr. þessarar greinar og skal honum slitið á þeim degi þegar honum er beitt í síðasta sinn.
4. Hafí maður tekið við greiðslum sem falla undir 18. gr. fyrri samnings rétt fyrir gildistöku þessa samnings, er honum heimilt, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. mgr. og ákvæði 17. gr., að velja að

ákvæði þeirrar greinar, en ekki ákvæði 17. gr. þessa samnings, skuli gilda um þær greiðslur og er það óafturkallanlegt. Val þetta skal gilda fyrir árið þegar það fer fram og næstu ár á eftir.

28. gr.
Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda þar til samningsríki segir honum upp. Hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp, eftir diplómátskum leiðum, með skriflegri tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs. Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt í samningsríkjunum:

- a) á Íslandi:
 - (i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;
 - (ii) að því er varðar aðra tekjuskatta, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;
- b) í Sameinaða konungsríkinu:
 - (i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;
 - (ii) með fyrirvara um (i)-lið b-liðar að framan, að því er varðar tekjuskatt og skatt af söluhagnaði fyrir sérhvert álagningarár sem hefst 6. apríl eða síðar, á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;
 - (iii) að því er varðar fyrirtækjaskatta, sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. apríl eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í London hinn 17. desember 2013 á íslensku og ensku og skulu báðir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:	Fyrir hönd ríkisstjórnar Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands:
Benedikt Jónsson	David Gauke

BÓKUN

Við undirritun samnings til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur, sem ríkisstjórn Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og ríkisstjórn Íslands gera með sér á þessum degi, hafa undirritaðir orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði sem skulu vera óaðskiljanlegur hluti samningsins.

Með vísan til 2. gr.:

Að því er varðar Ísland er litið svo á að meðal tekjuskatta ríkissjóðs, sem um getur í a-lið 3. mgr., sé einnig viðbótarskattur á hagnað fjármálastofnana sem felst í sérstökum fjársýsluskatti.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í tvíriti í London hinn 17. desember 2013 á íslensku og ensku og skulu báðir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:	Fyrir hönd ríkisstjórnar Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands:
Benedikt Jónsson	David Gauke

**CONVENTION BETWEEN
ICELAND
AND
THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL GAINS**

The Government of Iceland and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital gains,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital gains imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital gains all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In Iceland:
 - (i) the income taxes to the state (tekjuskattar ríkissjóðs);
 - (ii) the income tax to the municipalities (útsvar til sveitarfélaganna); (hereinafter referred to as "Icelandic tax");
 - b) in the United Kingdom:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax; and
 - (iii) the capital gains tax;(hereinafter referred to as "United Kingdom tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Iceland" means Iceland and, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;
 - b) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom designated under its laws concerning the Continental Shelf and in accordance with international law as an area within which the

- rights of the United Kingdom with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;
- c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Iceland or the United Kingdom as the context requires;
 - h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft except where the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State and the enterprise operating the ship or aircraft is not an enterprise of that State;
 - i) the term “competent authority” means:
 - (i) in Iceland, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
 - (ii) in the United Kingdom, the Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs or their authorised representative;
 - j) the term “national” means:
 - (i) in relation to Iceland, any individual possessing the nationality of Iceland and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Iceland;
 - (ii) in relation to the United Kingdom, any British citizen, or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in the United Kingdom;
 - k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
 - l) the term “pension scheme” means any scheme or other arrangement established in a Contracting State which:
 - (i) is generally exempt from income taxation in that State; and
 - (ii) operates to administer or provide pension or retirement benefits or to earn income for the benefit of one or more such arrangements.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income or capital gains from sources in that State.
2. The term “resident of a Contracting State” includes
 - a) a pension scheme established in that State; and
 - b) an organisation that is established and is operated exclusively for religious, charitable, scientific, cultural, or educational purposes (or for more than one of those purposes) and that is a resident of that State according to its laws, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which that person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention. In the absence of a mutual agreement by the competent authorities of the Contracting States, the person shall not be considered a resident of either Contracting State for the purposes of claiming any benefits provided by the Convention, except those provided by Articles 21, 22 and 23.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless

the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income From Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

Business Profits

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article and Article 21, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged on those profits. In determining such adjustment, the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
4. Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping And Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
 - b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise; where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that State and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is a pension scheme which is a resident of the other Contracting State.
4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3. These paragraphs shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not

being debt-claims, participating in profits, as well as any other item which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.
8. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. The term shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
5. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. However, the royalties listed in paragraph 3 may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The royalties referred to in paragraph 2 are payments for the use of or the right to use:
 - a) any information concerning industrial, commercial or scientific experience provided in connection with a rental or franchise agreement;
 - b) a trademark associated with an agreement referred to in sub-paragraph a); or
 - c) the copyright of a motion picture film or work on film or videotape or other means of reproduction for use in connection with television.
4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer, and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
8. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13
Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, other than shares in which there is substantial and regular trading on a Stock Exchange, or comparable interests, deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) may be taxed in that other State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of that State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, a Contracting State (State A) may, in accordance with its laws, levy tax on gains derived by an individual who is a resident of the other

Contracting State (State B) from the alienation of shares or other rights in a company which is a resident of State A if:

- a) he was a resident of State A for five years in the ten year period preceding the date upon which he became a resident of State B;
- b) the alienation takes place within three years of his becoming a resident of State B; and
- c) on ceasing to be a resident of State A, he held shares or other rights that constituted at least 10 per cent of the capital of the company.

The gain so taxed shall be the gain (if any) that is attributable to the period before he became a resident of State B.

Article 14

Income From Employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 15

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

Artistes And Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 17

Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a lump sum payment derived from a pension

scheme established in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 18

Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

Other Income

1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, where an amount of income is paid to a resident of Iceland out of income received by trustees or personal representatives administering the estates of deceased persons and those trustees or personal representatives are residents of the United Kingdom, that amount shall be treated as arising from the same sources, and in the same proportions, as the income received by the trustees or personal representatives out of which that amount is paid.
Any tax paid by the trustees or personal representatives in respect of the income paid to the beneficiary shall be treated as if it had been paid by the beneficiary.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the resident referred to in paragraph 1 and some other person, or between both of them and some third person, the amount of the income referred to in that paragraph exceeds the amount (if any) which would have been agreed upon between them in the absence of such a relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the income shall remain

taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other applicable provisions of this Convention.

5. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 21

Elimination Of Double Taxation

1. In the case of Iceland, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) When a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United Kingdom, Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in the United Kingdom;
 - b) Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in the United Kingdom;
 - c) When a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in the United Kingdom, Iceland may include this income in the tax base but shall allow as a deduction from income tax that part of the income tax which is attributable to the income derived from the United Kingdom.
2. Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom or, as the case may be, regarding the exemption from United Kingdom tax of a dividend arising in a territory outside the United Kingdom or of the profits of a permanent establishment situated in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):
 - a) Icelandic tax payable under the laws of Iceland and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Iceland (excluding in the case of a dividend tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Iceland tax is computed;
 - b) a dividend which is paid by a company which is a resident of Iceland to a company which is a resident of the United Kingdom shall be exempted from United Kingdom tax, when the conditions for exemption under the law of the United Kingdom are met;
 - c) the profits of a permanent establishment in Iceland of a company which is a resident of the United Kingdom shall be exempted from United Kingdom tax when the exemption is applicable and the conditions for exemption under the law of the United Kingdom are met;
 - d) in the case of a dividend not exempted from tax under sub-paragraph b) above which is paid by a company which is a resident of Iceland to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit mentioned in sub-paragraph a) above shall also take into account the Icelandic tax payable by the company in respect of its profits out of which such dividend is paid.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, profits, income and gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

Article 22

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than

the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 or 5 of Article 11, paragraph 7 or 8 of Article 12, or paragraph 4 or 5 of Article 20 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident or to its nationals.

Article 23

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.
5. Where,
 - a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and
 - b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State,
any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the

domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

6. The provisions of paragraph 5 shall not apply to cases falling within paragraph 4 of Article 4 of this Convention.

Article 24

Exchange Of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy .
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25

Assistance in The Collection of Taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivision or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be
 - a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or
 - b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collectionthe competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to carry out measures which would be contrary to public policy;
 - c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
 - d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State;
 - e) to provide assistance if that State considers that the taxes with respect to which assistance is requested are imposed contrary to generally accepted taxation principles.

Article 26

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27
Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:
 - a) in Iceland:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - b) in the United Kingdom:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
 - (ii) subject to sub-paragraph b)(i) above, in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April next following the date on which this Convention enters into force;
 - (iii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April next following the date on which this Convention enters into force.
2. Notwithstanding paragraph 1, the provisions of Article 23 (Mutual agreement procedure) Article 24 (Exchange of information) and Article 25 (Assistance in the collection of taxes) shall have effect from the date of entry into force of this Convention, without regard to the taxable period to which the matter relates.
3. The Convention between Iceland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income, signed at Reykjavik on 30th September 1991 ("the prior Convention"), shall cease to have effect in respect of any tax with effect from the date upon which this Convention has effect in respect of that tax in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article and shall terminate on the last such date.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 3 and the provisions of Article 17, where, immediately before the entry into force of this Convention an individual was in receipt of payments falling within Article 18 of the prior Convention, he may make an irrevocable election that the provisions of that article, and not the provisions of Article 17 of this Convention, shall apply to those payments. That election shall have effect for the year in which it is made and for subsequent years.

Article 28
Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination in writing at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in Iceland:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- b) in the United Kingdom:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (ii) subject to sub-paragraph b)(i) above, in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which the notice is given;

Nr. 4

10. desember 2014

(iii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at London on this 17th day of December 2013 in the Icelandic and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of Iceland:

For the Government of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland:

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, this day concluded between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of Iceland, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention

With reference to Article 2:

It is understood that in the case of Iceland the income taxes to the state listed in paragraph 3 a) include the additional tax on the profits of financial institutions incorporated in the financial activities tax (sérstakur fjársýsluskattur).

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at this 17th day of December 2013 in the Icelandic and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of Iceland:

Benedikt Jónsson

For the Government of the United

Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

David Gauke